

A L B E R T O B A C O I

Mierea Pământului

Documentul 3

Anexă scrisă în completarea seriei

Vorbind cu Dumnezeu

Data apariției: 2024
GGKEY:7XZRW5B8JK4

Contact

Mobil: +40 720 897 250

e-mail: contact@vorbindcudumnezeu.com

vorbindcudumnezeu.com

Copyright © 2024 Alberto Baco
Toate drepturile rezervate.

Omul Superior

Cum ar fi ca adevărata fericire să dăinuie în veșnicie, iar gri-jile, supărarea și conflictele să fie înlăturate? Adevăr vă spun că toți veți fi martorii evenimentelor descrise, și niciun cuvânt de-al Meu nu se va pierde și nu a fost menționat în van sau de umplutură. În zilele acelea, vă veți putea bucura împreună cu oamenii care trăiesc pe alte planete. Peste prăpastia dintre omul așa cum îl cunoașteți și omul superior va fi creat un pod de legătură, iar separarea sa de lumea spirituală va deveni istorie.

În întreaga creație, chiar în acest moment, în interiorul și în exteriorul trupului tău, există viață conștientă de sine de care tu, ca persoană, consideri că ești separat. Tu nu percepi această viață care există peste tot nu din cauză că ești prea slab în cunoaștere și creștină ca Tatăl să-ți acorde grația de a o observa, ci pentru că așa am hotărât la început, împreună, să se desfășoare existența umană. Orice creștere spirituală are nevoie să se producă în mod natural, în timp, la fel ca cea a trupului fizic.

În capitolul trecut ai menționat faptul că Pământul, simbolizat ca inima formei finale a Universului, conține cel mai diversificat sistem de viață și că omul este foarte important. Afirmările Tale mă determină să cred că planeta Pământ este și cea mai bogată și mai complexă lume. În același timp, ai vorbit despre anumite lumi necunoscute, care sunt mai minunate, și ai făcut referire la ființele neînchipuit de frumoase care le ocupă și care nici nu și-ar coborî privirea la omul primitiv al lumii pe care o experimentez astăzi. Pe acești locuitori cerești îi dezgustă sărăcia spirituală a pământenilor, aspectul trupului îmbătrânit, mirosul urât. Cum ar fi mai potrivit să înțelegem toate acestea?

În niciun caz prin comparație. Totodată, ținând cont de faptul că doar în felul acesta vei putea descrie înfățișarea și caracterul omului superior, îți voi îngădui să o faci. Eu, de dragul curiozității umane, nu obișnuiesc să Mă las descoperit, însă te-am chemat la lumină ca să-ți dăruiesc un material real și iată că Îmi îndeplinesc,

ca de fiecare dată, promisiunea. În ce măsură te va ajuta subiectul pe care l-ai deschis rămâne de văzut.

În general, oamenii care trăiesc pe alte planete sunt de sute de ori mai înțelepți, mai frumoși și mai delicați decât locuitorii acestui Pământ. În ciuda calităților lor de nedescris, nu sunt la fel de importanți precum sunteți voi, pământenii. Dacă lumea care vă poartă trupurile reprezintă o mică parte din ceea ce ai numit inima materiei, este de la sine înțeles că alte lumi locuite reprezintă celelalte organisme care alcătuiesc, împreună cu ea, forma finală a Universului.

Ochii trupului sunt mai frumoși decât este inima, iar vederea este din cale afară de importantă, dar nu are o importanță vitală asemenea inimii care îl irigă, fără de care s-ar opri întregul mecanism. Ai întâlnit, de-a lungul vieții, oameni orbi sau care și-au pierdut membrele ori unul dintre rinichi și continuă să trăiască, dar te asigur că nu ai întâlnit om care să trăiască fără inimă.

Tu nu ai asistat la un transplant de organe până astăzi, însă cei care sunt familiarizați cu această latură nu îndrăgesc aspectul intern al trupului, nici mirosul lui; ba chiar le detestă. Dar niciun om, animal sau insectă nu poate trăi fără trup. Raportul dintre omul pământean și omul care trăiește în diversitatea infinită este asemănător. Trebuie să știi că omul nu este o ființă importantă în ochii Mei, Creatorul său, datorită faptului că Eu sunt Creatorul său, ci pentru că el este și un element vital în lipsa căruia miliardele de lumi minunate ar avea de suferit sau ar înceta să existe. Oricât de frumoși ar fi ochii sau oricât de pricepute ar fi mâinile, fără inima care le susține, existența acestora din urmă ar deveni imposibilă.

Dat fiind faptul că, în cazul tău și al cititorilor devotați, nu se pune problema unei creșteri a sentimentului de superioritate în urma asimilării cunoașterii adevărate și inedite pe care v-o ofer prin intermediul scrierilor, îți spun că ceea ce hotărăți pe Pământ va fi scris în ceruri. Adevărurile pe care le descoperiți și le numiți sunt păstrate cu strictețe în toate lumile și rămân în veci.

Ai putea descrie înfățișarea omului superior, care trăiește pe alte planete? Sunt convins că vei răspunde afirmativ cererii mele sincere, așa cum m-ai obișnuit, iar pentru aceasta Îți mulțumesc. În același timp, consider că o descriere urmată de o reprezentare vizuală, revelată măcar în vis, ar întări cuvintele Tale.

Poate cer mai mult decât pot recepționa, dar știu că am dreptul la cunoaștere, la libertatea și plăcerea de a învăța. Mai știu că răbdarea și iubirea Ta sunt nemărginite și că faci totul pentru a ne

ajuta să învingem materia și să ne întoarcem în lumina spirituală desăvârșită care ne așteaptă.

Tu mai întâi compui întrebările, apoi le reformulezi cu atenție înainte de a Mi le adresa, cu scopul de a obține mai mult. Secretul este să sapi mai adânc în interiorul tău, nu să cauți să Mă îmbu-nezi pe Mine printr-un comportament evlavios.

Așa ajung să procedez, fără să realizez.

Eu cunosc toate frământările tale și văd în inima ta mai limpede decât vezi tu însuși, de aceea, pentru început, voi face puțină lumină, iar răspunsul la întrebarea ta mai puțin esențială va veni apoi de la sine. Intenționezi să afli dacă în alte lumi trăiesc ființe asemănătoare omului așa cum l-ai cunoscut pe Pământ sau dacă au un aspect complet diferit?

Ia aminte că toate ființele desăvârșite care ocupă lumile sunt oameni care poartă binecunoscuta înfățișare a trăitorilor de aici. Îți simt descurajarea, citind această afirmație, căci așteptarea ta a fost hrănită de documentarele science fiction, care te-au informat necorespunzător. Acum, sabia adevărului Meu ți-a tăiat elanul și s-a risipit tot extraordinarul.

Trupul omului a fost înzestrat cu cea mai sublimă și perfectă formă. Pe Pământ, acesta a avut de suferit, la fel ca funcționarea corectă și puterea care i-au fost dăruite. În timp, el s-a micșorat considerabil, s-a urâțit și a devenit sensibil.

În funcție de dimensiunea corpului ceresc care îi găzduiește, oamenii și animalele care trăiesc pe el au mărimi variabile. Dacă un om dintr-o lume asemănătoare cu a voastră ar apărea lângă tine, acesta ar avea o înălțime de cel puțin doi metri și jumătate, iar trupul său ar fi sănătos, arătos și puternic. Evident, el ar avea o musculatură bine definită, pieptul mai zdravăn, membrele mai lungi și mai delicate, pielea mai luminoasă și lipsită de imperfecțiuni și mirosuri neplăcute. Părul său ar avea o culoare deschisă, strălucitoare. Așa arătau și pământeni înainte de separare.

Revenind la omul superior, menționez că organele sale interne nu au rolul de a ingera și defalca hrana materială prin metoda binecunoscută. El nu se hrănește așa cum vă hrăniți voi și, prin urmare, nu are nevoie de un stomac care să absoarbă substanțele hrănitoare și apoi să împingă rămășițele alimentare în intestine. În schimb, porii pielii sale absorb particulele spirituale hrănitoare din atmosferă, care îl vitalizează și îi mențin trupul viu. În cazurile rare în care omul superior este nevoit să se hrănească pe cale orală, separă materia hrănitoare de cea contaminată și nu este nevoit să elimine o parte din ea, deoarece trupul său o asimilează

în totalitate, transformând-o în energie.

Acest om superior dezvoltă o relație armonioasă cu natura și nu trăiește separat de Conștiință. Individualitatea sa redusă nu opune rezistență factorilor fizici și spirituali, de aceea substanța fericirii curge neobosită prin sângele său incolor.

Dacă așa stau lucrurile cu omulețul nostru perfect, atunci care este rolul organelor pe care le deține?

Așa cum am susținut, unele organe au rol de absorbție, altele îl ajută să se conecteze cu mediul care îl găzduiește și cu ceilalți trăitori. Acest „aparat telepatric“ se regăsește și la om, dar se află într-un stadiu rudimentar. Căci oamenii de pe Pământ nu numai că nu reușesc să comunice cu cei superiori, care trăiesc pe alte planete, dar nici măcar nu-și cunosc propriile suflete și nu cred în posibilitatea altui dialog în afară de cel verbal.

Dacă o persoană care locuiește în cealaltă parte a lumii are nevoie de ajutor, omul superior pur și simplu știe. Și tu ai știut, de aceea te afli acum aici.

Se va curăța vreodată omul terestru de răul care îl predomină, în așa fel încât lumea să devină pură și prosperă, și să-l încânte?

Totul depinde de voi, și-am spus. Desăvârșirea individuală stă în libertatea pe care v-am oferit-o. Doar prin libertate veți reuși să vă întoarceți la puterea pe care ați stăpânit-o cândva.

Pe Pământ, natura, în mod special în zonele suprapopulate, se usucă. Aceasta refuză să vă îmbie cu proștețimea ei, deoarece răutatea umană i-a contaminat conștiința. Ori plantele, al căror grad de individualitate este inferior, sunt afectate în masă, ceea ce înseamnă că natura gândește și acționează în mod colectiv.

Adevărat îți spun că, dacă omul s-ar curăța pe interior, lumea exterioară ar străluci fără ca el să fie nevoit să depună eforturi. Atunci spinii s-ar usca de la sine și rămășițele lor ar fi împrăștiate de vânt. Pământul pe care îl îngrășați cu costuri uriașe ar deveni fertil, florile ar rezista pe tot parcursul anului, pentru a vă încânta, și nu ar mai exista plante necomestibile.

Din anumite soiuri de plante otrăvitoare, specialiștii au creat leacuri vindecătoare.

Aceasta este iubirea Mea ascunsă, care caută să echilibreze situația voastră actuală.

Mă bucur că atingeți subiecte noi, cum ar fi inteligența vegetală și gradul inferior de individualitate al plantelor. Plantele vorbesc cu un singur glas, fiind animate de o singură conștiință. Consider că animalele se bucură de un grad mai înalt de individualitate, o libertate și inteligență superioare.

Într-adevăr, așa este.

Am citit întâmplător povestea unei femei care obișnuia să lase firimituri de pâine și semințe pe pervazul ferestrei de la bucătărie, pentru a atrage păsări ocazionale pe care dintr-o iubire lăuntrică le hrănea. Păsările veneau și își luau provizii, pe care le transportau în cuiburile lor pentru a le oferi puilor. Așa a procedat, până într-o bună zi când la fereastră a găsit diverse obiecte, uneori chiar sume de bani în monede. A instalat o cameră de supraveghere pentru a desluși misterul fenomenului, iar, spre uimirea ei, a observat cum păsările îi aduceau în schimb bani și bijuterii găsite pe trotuar, pe care le luau în cioc și i le puneau la geam în semn de mulțumire.

Aici mirarea nu constă în gestul nobil pe care regnul animal l-a arătat — cel de a recompensa — ci în faptul că păsările recunoșteau obiectele prețuite de oameni. I-ar fi putut aduce ramuri, pietricele colorate, insecte sau râme, însă i-au adus o verighetă și trei monede de câte 50 de cenți, sumă cu care îți poți cumpăra o cafea la restaurant. Mă cuprinde un fior gândindu-mă că până și animalele și-au depășit limitele. Nu cu atât mai mult ar trebui să uimească omul cu inteligența sa și cu iubirea lui Dumnezeu?

Din nou, ai dreptate și nu este cazul să mai adaug ceva.

Omul superior este îmbrăcat?

Omul superior se îmbracă cu haina cunoașterii acumulate pe parcursul întrupărilor. Strălucirea sa reflectă gradul iubirii pe care Mi-o poartă.

El trăiește veșnic în trup?

Nicio formă nu durează o veșnicie, oricât de perfectă ar fi ea. Dacă o ființă ar trăi la nesfârșit în formă, oricât de perfectă ar fi aceasta, ar însemna că este o ființă condamnată și nu una liberă, așa cum este Dumnezeu.

Omul superior trăiește între trei mii și zece mii de ani pământesteți. Pe parcursul vieții, el se ocupă mai mult de cele spirituale și nu petrece prea multă vreme în trup, spre deosebire de omul pământean care își admiră și iubește carnea. Părăsirea trupului nu este un lucru pe care nu-l poate evita, ci o alegere liberă, inspirată divin. Prin urmare, nu ar fi corect să spunem despre el că și-a părăsit trupul, întrucât nu a fost prea legat de el pe durata vieții în formă. Chiar dacă acest fenomen se produce o dată la trei mii sau zece mii de ani, este resimțit mai degrabă ca o împospătare decât ca un sfârșit.

Ca de obicei, capăt încredere în mine în mod accelerat citind astfel de materiale utile, o spun după aproape o lună de absență.

Omule, orice răsărit de soare căruia îi acorzi atenția cuvenită

te îmbogățește. Soarele face ca totul să fie perfect așa cum este, pornind de la clădirile în care se reflectă razele gălbui și până la furnalele industriale care fumează, stâlpii de telegraf sau copacii căzuți. Prin fața discului incandescent zboară un mic stol de păsări călătoare care îți transmite acel sentiment eliberator pe care l-ai uitat și lacrimizi fără să te observe cineva.

În mod asemănător, soarele spiritual se reflectă în tot și luminează toate ființele. În final, ele vor da socoteală pentru măsura în care au luminat, în raport cu capacitățile pe care și le-au dezvoltat pe parcursul existențelor.

Dar eu sunt un om sărac și prost, care nu a agonisit prea multe comori adevărate în inima sa, cu atât mai puțin în cerul promis al lui Dumnezeu, deoarece prima jumătate din viață a ignorat diminețile. Cu toate acestea, nu mă descurajez, fiindcă în casa Tatălui meu mă mulțumesc chiar și cu o nucă.

Pe Pământ, în adolescență, am dormit ziua și am stat de veghe noaptea, pândind ocazii aducătoare de plăceri, care nu i-au adus nimic bun sufletului meu și, în scurt timp, m-am îmbolnăvit. După prea multă suferință, am înțeles că Pământul nu este un loc ostil, plin de ură și cruzime; societatea oamenilor este. Aceasta trebuie să rămână astfel, totuși, pentru a se face observată lumina pe care cei puțini la număr au primit-o și și-au atribuit-o.

În lume există oameni care muncesc cu silă din nevoia de a-și asigura supraviețuirea. Adesea, aceștia ajung la disperare și sunt predispuși să săvârșească fapte inimaginabile din cauza lipsurilor. Dacă ar dispune de o sursă de venit care cere minimum de activitate din partea lor, nu ar mai munci nicio zi.

Apoi sunt oamenii care muncesc neobosiți, din dorința de a se dezvolta și de a agonisi prin puterile lor. Ei sunt gospodari cinstiți, cărora le merge bine, dar pe care experiența i-a învățat că totul se obține cu trudă și caută să transmită convingerea lor prin decizii și sfaturi tuturor muritorilor care îndrăznesc să le ceară ajutorul.

Ultima categorie pe care o voi menționa este și singura care a biruit umanul și și-a atribuit divinul. Aceasta se dedică în mod dezinteresat și ajută fără a ține socoteală, fapt pentru care este plăcută lui Dumnezeu. Iar Dumnezeu vede acțiunile ei și intenția curată cu care au fost îndeplinite și o va trata la fel atunci când va veni timpul.

Omul care caută mereu justificări pentru a nu ajuta, și găsește, chiar dacă din punct de vedere rațional are dreptate, nu este un om bun. Omul bun construiește cu pasiune din voință proprie, leneșul devine invidios și rău și distruge. Dat fiind faptul că ați cunoscut

acestea, nu căutați să păreți buni în fața lumii, ci faceți ceea ce vă îndeamnă inima, de dragul dreptății adevărate și iubirii. Omul care doar caută să pară mai bun este stăpânit de spiritul ipocriziei.

În viață, răspunzând cu rău la rău vei crea un rău și mai mare. Ascunzând o anumită latură a ta, aceasta va degenera și vei fi nevoit să ascunzi din ce în ce mai mult din tine însuși, până în clipa în care îți vei uita esența, care este iubirea. Atunci, mediul în care vei conviețui și se va părea străin și insuportabil. Lumea în care fiecare va căuta să se ridice deasupra celuilalt va deveni un iad, iar noaptea sufletului se va sfârși în clipa în care omul va deveni conștient.

Impecabil expus, nimic de reproșat și de adăugat. Cugetările tale sunt din ce în ce mai armonioase, în așa fel încât să mângâie sufletul cititorului mai degrabă decât să-l încarce cu teorii greu de transpus în cuvinte. Continuă!

Într-o zi, la serviciu, am cazat o mamă împreună cu copilul ei într-un cartier situat în Pădurea Băneasa din București. Veniseră în căutarea siguranței, căci țara lor era în război. M-a întrebat cum este posibil ca atât de mulți români să fie bogați, de vreme ce știa din auzite că salariile nu sunt prea mari nici aici și că economia scârțâie. Ori țara a progresat și locuitorii se bucură de bunăstare, ori sunt corupți și au devenit din cale-afară de materialişti.

Nu și-a închipuit că Bucureștiul este sufocat de atâtea mașini luxoase, fiecare costând cât trei locuințe, la fel ca în Londra, New York sau Paris.

Criza și sărăcia sunt doar zvonuri promovate la televizor, iar oricât s-ar plânge oamenii, realitatea demonstrează contrariul. Căci oriunde privești, vezi imobile noi, magazine de top, restaurante și cafelele arhipline, un sistem bancar care merge. Voia să aflu dacă dimineața se aude cântecul păsărilor de la fereastră. Doar natura o mai liniștea, fiindcă nu-i mai rămăsese nimic. Lucra la Ambasada Americii din Kiev, Ucraina.

Am povestit această întâmplare aici, pentru a trage un semnal de alarmă, dar și pe o rețea de socializare, iar, ca de obicei, reacția audienței m-a lăsat tăcut. Oamenii, în loc să se plaseze în pielea victimei, a cărei țară arde, și să-i sară în ajutor cu o primire caldă, urmată de o încurajare, au confecționat motive aparent reale, prin care și-au justificat indiferența și au judecat o persoană despre care nu cunosc absolut nimic.

Atunci când cei din țara vecină au venit să implore ajutor, pe români i-a apucat dorul de a ajuta români și de a detesta străini. Cu câțiva ani în urmă, când i-am îndemnat să sprijine români, au

refuzat să se implice, spunând că, dacă îi ajuți, cerșetorii se vor obișnui să primească și vor fugi de orice responsabilitate. Și tot așa, de fiecare dată când un nefericit fără picioare se târa printre mașini, la semafor, implorând, oamenii spuneau că amărâțul este scos la înaintare doar ca să înduioșeze inimi slabe cu starea lui și că eu sunt prea naiv, căci în spate se ascunde o rețea de interlopi care își cumpără limuzine din cei doi-trei lei aruncați pe geam, în scârbă.

Poate că au dreptate, ceea ce este mai mult decât absurd, însă nu-i judec. Cert este că pentru cei care dorm pe străzi și care nu sunt capabili de muncă, realitatea urbană este un iad, iar ignoranța trecătorilor este chiar diavolul care râde de amărăciunea lor.

Pe de altă parte, există și oameni altruști care s-au mobilizat și au oferit sprijin refugiaților. Aceștia merită o medalie de aur, pe care, dacă cineva le-ar oferi-o cu venerație, nu ar accepta-o. Căci ei au casă în cer și Îl poartă pe Dumnezeu în inimă până la finalul vieții și după ea.

Spre deosebire de aceștia, eu ajut puțin, mai mult prin cuvinte. Rolul meu este cel de a le arăta oamenilor calea spre strălucirea lor, dobândită prin faptele lor. Nu am nevoie să ies în față pentru a primi recunoaștere, tot așa cum nici Tatăl nu se lasă văzut și nu cere nimic creației.

Ai exemplificat adevărul în mai puțin de o pagină scrisă.

Omul fără spirit este în totalitate mort, chiar dacă respiră și se mișcă, iar trupul este doar un mecanism animat și inconștient de sine. Existența sa încetează odată cu sfârșitul formei. Chiar dacă sufletul își continuă călătoria, el nu va fi conștient. Căci, așa cum sufletele pământene sunt compuse din părți de suflet care provin de la plante și animale, adunate cu o măsură exactă și o potrivire divină, formând un suflet uman care trăiește în trup cu scopul finisării și armonizării, tot așa se dezintegrează la finalul vieții dacă își ratează țelul.

Cunoașterea adevărului și înțelegerea îți îmblânzește inima, o umple de compasiune și o face afectuoasă și îndatoritoare. Iar mediul în care trăiești devine suportabil și începi să resimți armonia, asemenea unor mici flashuri. Lumile Începătorului sunt adevărate capodopere, dar acest aspect ți se face cunoscut treptat, în funcție de puterea ta de a accepta adevărul despre tine și despre ele. Nimic nu vine la tine mai repede decât trebuie, însă nici nu întârzie.

Dacă în clipa în care citești acest material te ridici în picioare, determinat de o voință puternică, pentru a schimba ceva în viața ta, convins că începând de astăzi nu vei mai cădea, acesta a fost

momentul trezirii tale spirituale, care a fost consemnat încă de la începutul creației. Faptul că mesajul a ajuns la tine, aparent întâmplător, nu este chiar o minune. Să-ți explic:

Un bătrân se duce și se întoarce de la serviciu pe același drum întreaga sa viață. Este rece și întunecat, motiv pentru care ratează orice propunere sau prietenie. Cu toate acestea, într-o dimineață, sătul de o viață plictisitoare, ia decizia să-și modifice traseul sau pur și simplu lasă totul și pleacă încotro vede cu ochii. Destinul îi scoate în cale un cățel care îi înmoaie inima și trezește în el iubirea ce-i transformă viața, schimbându-l ca om. Acest om nu este transformat întâmplător; sufletul nefericitului iertat a așteptat încă de la naștere această clipă sfântă pentru care a coborât în formă, chiar dacă, din punct de vedere omenesc, nu a știut nimic.

Unele suflete așteaptă de miliarde de ani să trăiască o viață pe Pământ, pentru a se trezi prin intermediul ei și a-și repara deficiențele acumulate sau a se umple. Căci în preajma Tatălui nu pot sta suflete întunecate sau incomplete, ci doar unele strălucitoare, iubitoare, smerite și chivernisite; dar El are răbdare cu fiecare.

Acești stâlpi cunoscuți în toate lumile, au săvârșit de-a lungul vieții terestre fapte de eroism ieșite din comun. Celor despre care vă vorbesc, Tatăl, care este Iubirea de început, le-ar da totul, dar ei nu păstrează nimic, ci dăruiesc câte puțin din harul lor tuturor însetaților. Prin refuzul lor, își dublează frumusețea care luminează atât de tare încât orbește creația. Iar dedicându-se, își fac sufletul mai frumos.

Îți mulțumesc în numele întregii umanități pentru iubirea Ta care este pretutindeni, în absența căreia nu este nimic, chiar dacă cei mai mulți dintre noi nu o vedem. Îți mulțumesc pentru răbdarea și înțelepciunea cu care tratezi fiecare situație, și pentru decizia de a nu distruge creația care se batjocorește, se privează de drepturi și se ucide cu sânge rece în zilele actuale mai mult decât în istoria primitivă a acestui neam de năpârci.

Omului nu-i este deloc ușor să trăiască departe de iubire, în noaptea sufletului său, din care, fără mâna Ta, nu se poate elibera. Îți mulțumesc pentru soarele care luminează, care ne încălzește și ne hrănește indiferent de merit. Doar sâmburele divin care a fost sădit în fiecare inimă este viu și rămâne după dispariția ființelor vremelnice.

Îți mulțumesc pentru adevărul lăsat, datorită căruia știm cine suntem, ce avem de făcut și unde ne vom întoarce. Tu ne inspiri să alegem ceea ce trebuie și ne dăruiești priceperea de care avem nevoie. Eu, pe parcurs, am fructificat priceperea, mulțumită căreia

le ofer oamenilor consiliere pe plan spiritual și diverse servicii pe plan material. Prin prestarea acestora din urmă îmi câștig cele de trebuință.

Astăzi am lucruri alese. Locuința mea modernă este eficientă din punct de vedere energetic, și complet automatizată. Aceasta este bine amplasată și răspunde la comenzi vocale. Cititorii ar fi bine să știe că pentru toate darurile am muncit și le merit cu vârf și îndesat. Prima jumătate din viață am răbdat de foame, la propriu, cu săptămânile, apoi cu lunile, și au trecut anii, iar lumea din jur și apropiații priveau indiferenți la situația mea, ca și cum ar fi urmărit un serial de televiziune.

Spre deosebire de atunci, astăzi stau pe scaunul meu de birou care costă cât un salariu decent și sorb o cafea aromată livrată în regim de urgență din Nicaragua, ca să nu-și piardă pe parcursul transportului savoarea. Totuși, bunurile care îmi oferă confortul sunt doar o imagine reprezentativă a împărăției care a coborât la mine și m-a îmbogățit. Lucrurile materiale sunt unelte de care mă folosesc în scopul finisării sufletului meu, atât. În același timp, ele îmi reflectă ordinea interioară.

Cred că orice căutător de lumină ar trebui să trăiască în pace și bunăstare, pentru a se putea concentra pe învățătura divină și a o aplica, nu să trudească pentru trup toată viața.

Perioada în care eram fericit în lumea mea, neștiind prea multe și, de fapt, nici nu aveam nevoie, s-a stins. Astăzi, cunoașterea mă apasă din ce în ce mai mult și este bine așa. Fiindcă atunci când nu cunoști prea multe, ești ușor și te bucuri des pentru tine, însă, conform rațiunii celei mai pure, nu este drept ca unii să fie fericiți în timp ce alții sunt torturați și uciși, în timp real. Acest comportament denotă nebunie.

Dacă am fi fost educați astfel încât să înțelegem că viața terestră este o scurtă călătorie într-un vast infinit, asemenea unei etape din viață, în care fiecare zi este esențială, și dacă am fi acceptat că lumea este provizorie și nu definitivă, ne-am fi agățat mai puțin de lucruri, stataturi și amoruri imaginare. Atunci am fi privit orice situație neprevăzută sau planificată cu o atitudine liberă și cu mai multă speranță.

Dacă aș fi fost crescut în esența adevărului, nu aș mai fi intrat în panică din cauza amenințărilor primite în copilărie, în special din partea învățătorilor sau a părinților religioși, care voiau să mă determine să mă supun sistemului social, în scopul supraviețuirii. Pe atunci, ei gândeau că nimeni nu poate schimba ceva în lume și că, refuzând programa școlară, voi ajunge un rătăcitor al străzii

sau, mai rău, și că eșecul mă va urmări pe viață. Asemenea vorbe dure, adresate unui copil cu sufletul curat, traumatizează pe viață, prinzându-se de el și măcinându-l precum o carie. Otrava țâșnea chiar din inimile părinților iubitori.

Spre alinarea mea, astăzi știu că viața nu se termină odată cu lumea, iar la nenorocirea care urmează refuzul de a participa la sclavia sufletească nu ești condamnat pe viață, ci pentru treizeci de ani amărâți, pe care îi mai ai de trăit în formă. Adevărata viață continuă în veșnicie, într-o libertate deplină și o iubire necunoscută, de unde scuipe societatea mincinoasă și imputită a orbilor. Dar Spiritul va inspira mereu inimile celor care Îl ascultă să găsească drumuri netede și înguste, cu ajutorul cărora sufletele curate vor ocoli abisurile și vor trece nevătămate prin toate furtunile.

Astăzi, puțini oameni investesc în gândire. Cei mai mulți nu caută să și-o dezvolte, considerând că gândirea nu se vede și că orice investiție de acest fel ar fi risipă; dar se înșală. Gândirea se vede în faptele oamenilor și în deciziile lor zilnice. De ea depind viitorul individual și cel al comunității, sănătatea și bunăstarea. La voința, oricât de mică, a sufletului tău, Dumnezeu îți va trimite un impuls aproape insesizabil, care te va propulsa în toate direcțiile către care dorești să te îndrepti.

Dacă lenea provoacă moartea spirituală și, ulterior, pe cea materială, ar fi bine ca sufletele latente să se trezească din trândăvie și să devină active, urmând studiul, contemplarea, simțirea și, mai ales, aplicarea.

Omul care nu este dispus să se ajute pe sine, nu va primi ajutor nici din partea lui Dumnezeu. În clipa în care va fi dispus să dea drumul la tot și să-și recunoască neputința, ajutorul divin nu va întârzia.

La frumusețea umană contribuie și bunătaea, și seriozitatea, nu doar acoperirea presupuselor defecte prin modalitățile binecunoscute. Așadar, lasă-te inspirat și trăiește în așa fel încât, la final, să nu ai niciun regret. Nu săvârșind totul perfect, ci tratând toate greșelile drept pași către perfecționarea ta.

Chiar dacă vei încerca să-L iubești pe Dumnezeu la îndemnul cuiva drag, nu vei înțelege modul în care divinitatea așază lucrurile în viața ta, iar iubirea va întârzia. Dumnezeu te ajută în așa fel încât să ai impresia că te ajuți singur, ca să-ți dezvolți o gândire independentă. Odată ce vei conștientiza acest adevăr, Îl vei iubi în mod natural, nu constrâns sau determinat.

Poartă zâmbetul pe față și bucuria în inimă, indiferent cât de greu ți-a fost sau încă îți este. Fii un om modest, cu caracter blând

și o gândire profundă. Fii sincer cu cel care ți-a dovedit că merită. Păstrează-ți loialitatea și credința, rămâi tu până la sfârșit.

După aceste cuvinte vii revelate, voi credeți că apariția unui profet este un pericol pentru umanitate, căci el vine cu intenția de a vă priva de traiul în plăcerea egoistă, atât de dulce. Totuși, adevărul este contrar gândirii oarbe, așa cum este acum și cum a fost în trecut. Trimisul Meu vine pentru a vă reda libertatea și independența pierdute. În același timp, el prevestește nenorocirile care vor veni ca urmare a faptelor voastre, și nu din răzbunarea lui Dumnezeu. Distrugerea care atârnă de un fir de ață este gata să se prăbușească peste voi și să nimicească până și ultimul vierme nenorocit, care se ascunde într-un buncăr, împreună cu familia pe care, în orgoliul și prostia sa, și-a condamnat-o.

Trimisul Meu este un om superior, născut în spirit la vremea sa, care și-a luat un trup carnal asemenea vouă doar pentru ca voi să-l recunoașteți și astfel să primiți lumina. El nu proorocește pentru sine, ci prin sine Mă adresez Eu tuturor ființelor pe care le întâlniți și le mângâie.

„Dar el era un om simplu, lipsit de orice strălucire și limitat în toate aspectele umane. Și, singură, inima sa rostea adevărul Meu, pentru ca oamenii să-l recunoască și să și-l atribuie; însă nu l-au recunoscut.“ În scurtă vreme, distrugerea a venit așa cum îi avertizase, chiar dacă nu a fost una totală, ci o succesiune de evenimente care au curățat și trezit rasa umană.

Omul material este orb în fața adevăratelor valori. De aceea, netrebnicul se bucură de atenție, iar omul bun trece neobservat. În lumea așa cum o cunoașteți, adevărul, care va fi auzit de toți, va fi primit doar de spiritele mature și independente, nicidecum de instituții și autorități. Căci adevărul propovăduiește împotriva instituțiilor politice și religioase, spre mustrarea și îndreptarea lor. Oamenii neputincioși în ale lumii vor fi mângâiați de adevărul pe care îl răspândesc cu trâmbița.

Adevărul este singura voastră salvare și întărire. El vă face puternici în așa fel încât un singur om trezit să poată ține piept unui milion de oameni adormiți, și nu doar atât.

Aceasta despre care îți vorbesc este puterea naturală care se dezvoltă în om conform rânduirii Mele. Împărăția interioară nu se obține printr-o intervenție supranaturală asupra individului trăitor și, prin urmare, nu reprezintă o abatere impertinentă de la legea Celui care a hotărât-o, ci i se descoperă, în etape, căutătorului; aceluși căutător care se leapădă de fantezia lumească și iese din mocirlă. Ceea ce se naște în om și este bun rămâne, și nu va

fi distrus nici dacă întreaga lume l-ar urî pentru harul revelat.

Omul vechi, politic și religios, pune accentul pe convertirea ta, căci aceasta îi aduce beneficii. Puterea sa de convingere este consolidată de cuvinte dulci și promisiuni, printre care sunt strecurate frânturi de adevăr ale unor fapte istorice, a căror semnificație a fost schimbată de fondatorii instituțiilor. Astfel, este de la sine înțeles că Dumnezeu care ți-a dăruit unealta desăvârșirii și gândirea liberă nu caută să te determine și nu te constrânge. Căci ce interes poate avea Unul căruia Îi aparține totul și fără de care nu ar exista nimic?

Gândește în intimitatea ta la toate cele ce ți le-am dezvăluit și atribuie-ți învățătura. Aceasta este singura veșnică și dreaptă, care te ajută cu adevărat și nu-ți este străină. Nu este o învățatură modernă sau libertină și nu este răstălmăcită, este cuvântul curat așa cum a ieșit din gura lui Dumnezeu la început, pe care, pe parcursul istoriei, preoții și împărații l-au modelat în funcție de interesele lor. În final, nu au mai înțeles nimic, iar cuvântul s-a transformat într-o dogmă și credința a devenit o superstiție.

Opiniile timpurii și identitățile egotice vor trece, dar Spiritul nu va trece nici dacă veți urî și răstigni tot ceea ce este frumos în lume și în om.

Mai important decât puterea, sănătatea și aspectul trupului este sufletul care îl posedă. Atât în trup, cât și în afara lui, răutatea se abate asupra ta dacă ești tu rău mai întâi. Din moarte vei gusta doar dacă ești mort. În realitatea Dumnezeului atotvăzător, doar morții mor; viii trăiesc la nesfârșit prin Mine și prin spiritul lor.

În societatea modernă, banul a făcut ca femeia să nu mai aibă nevoie de bărbat, iar bărbatul să trăiască fără femeie. Adevăratele necesități umane sunt ascunse, în timp ce vanitatea și orgoliul sunt afișate. Spiritul judecății pătrunde cel mai repede în copii și cu greu mai poate fi înlăturat.

Ai rostit un adevăr tulburător pe care aș vrea să-l subliniez, povestind o întâmplare care mi-a atras atenția dis-de-diminează, în timp ce mă îndreptam spre serviciu.

O mamă tânără mergea pe stradă împreună cu fetița ei, pe care o ținea de mână. La un moment dat, îngândurată, a scăpat mâna fetiței. Atunci, asemenea unui reflex, copila a exclamat pe un ton apăsător, nemulțumită: „Mami, o mână nu ești în stare să ții!”

Prin cuvintele fetiței, care de fapt erau ale tatălui rostite prin gura fiicei, aceasta și-a desconsiderat mama în totalitate, nu doar pentru faptul că în acel moment a scăpat-o din mână. Sufletul ei preluate deja bagajul emoțional al părinților, la care pe parcursul

vieții terestre se va adăuga și încărcătura proprie. Acesta este un suflet primitor, care preia și manifestă, ci nu acționează de la sine însuși, așa cum a fost creat.

Mai mult decât ceea ce îi spui, omul va reține cum l-ai făcut să se simtă. Spune-i partenerului tău că îl iubești, în timp ce împachetezi lucrurile și-l părăsești, și te vei convinge de ipocrizia umană. Tot așa se simt și copiii abandonați de către părinții prea ocupați cu persoana lor și cu legăturile amoroase nesănătoase.

Omul lăsat de izbeliște crește ca o buruiiană inutilă pe câmp. Chiar dacă populează Pământul și își stabilește obiective, el nu deține un scop, iar în fața Mea este un fruct mort.

În general, oamenii se înrăiesc atunci când autoritatea căreia, în prostia lor, îi dăruiesc toată încrederea, ignoră legea pe care îi forțează să o respecte fără abatere. În acel moment, cei deceptați devin răzbunători și reci, pierzând teama pentru viețile lor mizerabile, de care aleg să se elibereze. În setea lor de răzbunare, caută să rănească cât mai multe suflete, iar de cele mai multe ori reușesc.

Pe lângă acceptarea învățaturii și aplicarea ei în viața de zi cu zi, în inima omului trebuie să crească iubirea; altfel, eforturile astronomice sunt zadarnice. Apropierea de Dumnezeu și cinstirea aproapelui, pentru simplu fapt că există, vor veni de la sine.

Este adevărat că, mai mult decât ceea ce îi spui, omul își va aminti cum l-ai făcut să se simtă. Căci Tu l-ai chemat și primit cu iubire, indiferent de slăbiciunile sale și de greșelile cât muntele.

În ceea ce mă privește, nu aș fi crezut în Tine dacă oamenii ar fi fost cinstiți și iubitori. Atunci, nici nu aș fi căutat ajutor în altă parte, ci aș fi crezut în ei și în societatea lor. Răul împinge omul să caute binele. Tu ai făcut în așa fel încât căutătorul să găsească ceea ce caută, dacă are o voință fermă și un gram de credință.

În clipele noastre de descurajare, Tu ne arăți un semn care ne întărește. Atunci când credința se diminuează, dorința de a trăi ne părăsește, pentru că viața știe să ne scuture de bucuria de a fi viu. Tu ne încerci ușor la început, ne modelezi pe parcurs, iar la final ne dezlipești de lumea din care nu suntem și care nu ne aparține.

Pe Pământ, omul superior este asemenea unui împărat bogat și iubit de un popor numeros, pe care îl conduce cu credincioșie, dar pe care îl lasă singur pentru o vreme. Își ia haine de cerșetor și pleacă spre meleaguri străine, pentru a rosti adevărul eliberator prizonierilor din celelalte regate conduse de entități primitive. Chiar dacă, în călătoria sa dureroasă, găsește o colibă improvizată și câteva lemne de foc cu care să se încălzească, el nu rămâne, ci

cugetă conștient pe durata aventurii și nu renunță la împărăția sa pentru un coteț care îi promite o alinare infimă.

Dacă Dumnezeu-l căruia I se supun forțele pozitive și negative ale acestei lumi îți este Prieten, de ce te-ai teme de elementele din care este alcătuită lumea? Dacă voia infailibilă a Regelui este ca tu să fii protejat, în ciuda încercărilor vieții, să fii sănătos mental și spiritual și să nu duci lipsă de nimic până la bătrânețe, cine s-ar putea împotrivi acestei decizii? Singura cale de abatere de la viața abundentă care ți-a fost dăruită este folosirea necorespunzătoare a libertății — o alegere prin care îți provoci răul în necunoștință de cauză și cu mare dificultate mai poți reveni.

În copilărie, în perioada în care părinții se înscriaseră într-o comunitate de încurajare și susținere a familiilor numeroase, primeam anual alimente și hăinuțe din partea membrilor generoși. Eu și fratele meu, Roberto, experimentam o senzație extraordinară descoperindu-le. Entuziasmul și curiozitatea noastră erau accentuate de vârstă, dar astăzi, după treizeci de ani, realizez că acea perioadă a fost și cea mai frumoasă din viața mea de om.

Tata, care era mai puțin priceput la treburile gospodărești, dar avea o voință aprinsă, construise o cămară cu trei rafturi din placaj gros, care se deformată în timp din cauza umezelii și a greutateii. Rafturile se sprijineau pe două margini din fier grunduit, sudate de un coleg de serviciu la fabrică. Aceste rafturi se umpleau atunci când sosea tirul cu ajutoare. Alimentele și hăinuțele care nu mai încăpeau în cămară erau puse de tata în cutii de carton și trimise rudelor și cunoștințelor din toată țara.

Pe atunci, în România, sărăcia era în floare, iar cunoașterea și intenția curată lipseau. Chiar și strângătorii sau cei care primiseră moșteniri se chinuiau de la o zi la alta, pentru că magazinele erau aproape goale. Locuitorii duceau o luptă de supraviețuire, iar vina o purtau comuniștii și sovieticii, care au sufocat timp de zeci de ani jumătate din Europa, ale căror idei tiranice erau susținute de orice cetățean dezinformați și adormiți.

Familiile își petreceau sărbătorile iernii cu rachiu și vin prost de țară, băuturi servite alături de fierturile din carne de porc. Din această carne preparau diverse tipuri de gustări, considerate delicatese. Afumătura, piftia, lebărul și murăturile asortate nu lipseau niciodată de pe balcoanele mucegăite. Șuieratul vântului se auzea în toată casa, iar frigul pătrundea printre geamurile înghețate care nu erau bine chituite.

Susținătorii guvernului difuzau la televizor doar propagandă comunistă și ortodoxă întunecată, încât, copil fiind, simțeam că

mă otrăvesc urmărind. Micuța cutie de lemn marca Olt, ale cărei butoane lipseau cu desăvârșire, iar în locul lor înfigeam bețe de chibrit, nu-ți oferea programe educaționale și utile, în afară de o teleenciclopedie care prezenta viața sălbatică animală.

Din când în când, îmi aminteam de cămara noastră bogată și o admiram. Aceasta era plină cu zeci de cutii metalice, umplute cu ulei de măsline de cea mai bună calitate, pungi de lapte praf și făină, biscuiți cu cremă și câteva tipuri de paste italiene. Mierea naturală ne era trimisă numai la butoi și ne ajungea tot anul.

Ne petreceam timpul preparând prăjituri la cuptor și checuri, lingând oalele și farfuriile, fiind iubiți de toate ființele cerești care ne vegheau de sus și aveau grijă să nu ne lipsească nimic.

Alberto, natura vă oferă tot ce aveți nevoie în toate aspectele, și acest lucru a fost deja dovedit. Copacii vă feresc de arșița verii și vă încălzesc cu crengile uscate și frunzele care se aștern pe sol toamna. Primăvara, ei vă îmbracă cu puful pe care vi-l oferă din abundență, însă voi nu-l prelucrați, ci îl călcați în picioare, risipind o resursă care pur și simplu există. Salcâmul vă îmbogățește cu ceaiuri și dulceturi, iar pușini sunt cei care recunosc plantele medicinale multibenefice.

Vinul îmbuteliat cu care vă aprovizionați magazinele moderne este o copie a ceea ce a fost cândva, la fel ca fructele. La esențele naturale au acces un număr redus de persoane, care sunt înstărite și, mai presus de toate, influente. Parfumul obținut din petale de flori și sevă de scoarță aproape a dispărut. Înlocuitorul funcționează, susțineți, fără să cunoașteți însă adevăratul efect natural al produsului.

Alege doi deținuți condamnați la închisoare pe viață, lipsiți de energie vitală și scop, răpuși de anxietate și migrene, care și-au petrecut ultimii douăzeci de ani într-o celulă rece și întunecată, și tratează-i astfel: primului administrează-i calmante artificiale, iar celuiilalt rezervă-i o zi sub cerul liber, într-o poiană înverzită. La finalul zilei, interoghează-i și vei observa diferența.

Așa că ieși în față cu curaj, ca un om bun ce ești, chiar dacă oamenii nepotriviiți te vor critica. Expunerea este singura modalitate prin care îi poți identifica pe cei potriviiți și îi poți aduna.

Omule, lumea este mai mare decât camera ta, decât școala în care înveți sau locul de muncă. În viață, pentru tot ceea ce vrei să obții, ai nevoie să lucrezi cu imaginația, care este prima unealtă spirituală, și nu cu trupul, care este ultima. La bază, ești esență atmosferică (a se citi spirituală). Aceasta, asemenea atmosferei ce însuflețește Pământul, care este materie, îți însuflețește trupul.

În clipa în care atmosfera își schimbă starea sau compoziția, se modifică și materia.

O planetă realizată din același material ca și Pământul, dar lipsită de atmosferă, este moartă. Pe ea nu poate trăi nicio ființă liberă, iar solul ei este, în esență, nimic. Aceasta nu are conștiință nici măcar la nivel de atom. Dacă ai ridica un bulgăre de materie, și s-ar sfărâma în pumn. Atmosfera deține toate elementele necesare vieții și, prin intermediul ei, spiritele cerului pătrund în lume.

Cerul nevăzut însufletește atmosfera perceptibilă, care poartă sufețele în ea și înalță solul, transformându-l în plante, animale și oameni. Apa este cea de-a doua stare a atmosferei, care învăluie lumea ca o plapumă. Atmosfera descrisă se regăsește în jurul tău și înăuntrul tău, tot timpul. Această substanță divină însufletește lumea neîncetat și slăvește Numele Meu.

Ceva mai frumos nu am citit niciodată!

În trup, binele adoarme la fel ca răul care este orb. De aceea, îngerii Mei trudesesc pentru a păstra spiritele umane active. Îngerii coboară în straturile materiei grosiere și le resuscitează. Despre ei se mai spune că mișcă lumea, altfel desăvârșirea civilizațiilor ar stagna, iar materia nu ar mai putea fi utilizată.

Pe Pământ, oamenii cu adevărat fericiți sunt cei care trăiesc în iubire și adevăr. Acestea două, împreună cu răbdarea și perseverența, nasc armonia. Căci, indiferent unde v-ați afla sau cu cine, dacă nu veți simți viața interioară care înflorește în inimă, fericirea va fi o iluzie. Omul superior știe că Eu nu sunt ascuns și că nu sunt departe; sunt chiar acum alături de el, în interiorul său și în afară. Cauza pentru care mulți se simt singuri și abandonați este dată de credințele neadevărate pe care și le-au format despre iubire, credințe care o asociază cu un atașament dureros față de partener și de care fug; dar nu este așa. Ura vă leagă mai tare de o persoană decât iubirea.

Ce s-a întâmplat cu acea fericire de copil?

Bucuria s-a stins treptat, odată cu maturizarea. Totuși, astăzi știi că tristețea nu este un semn al maturității, ci al slăbiciunii, și că adolescența vine la pachet cu multe evenimente neprevăzute care provoacă confuzie. Privești neputincios cum viața ți se năruie atunci când cei dragi te trădează și prietenii te abandonează. Toți așteaptă ceva de la tine, dar cu cât le faci mai mult bine, cu atât mai mult te condamnă și te desconsideră. În ochii lumii încetezi să mai fii acel copil pur și vulnerabil, care se supune în schimbul aprobării, și-ți formezi o opinie proprie care îi deranjează pe toți.

Viziunea limitată, goana după succes, dorința de popularitate, serile irosite în oraș alături de prietenii aparenti, mândria și falsa identitate, îțiucid sufletul. Atunci frumusețea interioară moare, iar sufletul se urâțește.

Îmi amintesc prima parte a tinereții, perioadă în care nu am realizat nimic bun pentru mine sau pentru ceilalți. M-am amuzat cu gașca pe seama celor mai slabi decât noi, seară de seară, rostind glume proaste și râsete viclene până la ivirea soarelui. Parcă cineva m-ar fi privat de cincisprezece ani din viață, fără acordul meu, dar diavolul care mă chinuia eram chiar eu, cel care acum regretă și se umple de vină. Cu cât petreceam mai mult în lumea condamnaților, cu atât mă alipeam mai tare de ea și, astfel, pierdeam și ultima fărâmă de har din inima mea. În final, asemenea unui refugiu, lumea mea s-a transformat într-o iubire dependentă de o fată.

Astfel, m-am lăsat instruit de oameni, nu de Tine, adevăratul Învățător și de iubirea Ta, și mi-am dorit să mor. Căci noi avem nevoie să ni se scufunde corăbiile, să ni se prăbușească avioanele și să se stingă soarele pentru a prețui fericirea care pur și simplu este și pentru a conștientiza liniștea neprețuită la care renunțăm în goana după alte lucruri.

În fond, ce este viața, a cărei frumusețe se arată abia la final?
Viața este despre câtă iubire poți suporta.

Am crezut că viața este despre câtă suferință poți îndura.

Iubitule, întreaga viață este despre iubire. Cu cât suporti mai multă iubire, cu atât Mă pot apropia de tine mai mult. Prezența Mea blândă îți aduce alinare, abundență și frumusețe. Succesul constă în importanța pe care o acorzi scopului tău divin.

Pentru o mai bună înțelegere, ieși pe un drum drept și alege-ți un obiectiv îndepărtat pe care să-l focalizezi cu privirea. Poate fi un deal, un copac sau o casă. Apoi, îndreaptă-te spre el fără a-l scăpa din ochi. Nu vei putea înainta prea mult în acest fel, pentru că poate vei călca într-o groapă, te va lătra un câine sau îți se va face sete. Dealul reprezintă scopul pentru care M-ai implorat să te naști pe Pământ. Provocările pe care le întâlnești te fac să uiți cine ești și care este destinația ta, la fel ca în exemplul cu regele și coliba.

În ciuda haosului lumii, omului superior îi voi dezvălui destinația și modalitățile mai ușoare de a o parcurge. Totuși, trăitorii îi vor cinsti pe cei ce supun materia și nu pe cei care îi eliberează de ea. Așa a fost și așa va fi. Cauza este somnul spiritual și rațional în care s-a scufundat umanitatea. Astăzi, doar iubirea vă mai

eliberează de iad, prin mesagerii Mei, cărora generațiile viitoare le vor fi recunoscătoare. În viitor, bulevardele și parcurile vă vor purta numele, iar lacrimile celor salvați vor curge ca un izvor de iubire pentru scribi prin care le-am străpuns zidurile inimii.

Ura te leagă mai tare de o persoană decât iubirea. În iubire nu există înlănțuire, adică dependență, doar libertate și încredere. Viața mondenă nu este chiar atât de strălucită nici măcar atunci când o trăiești la cel mai înalt nivel. Nici săptămânile petrecute pe yachturi în valoare de câteva sute de milioane de euro nu-ți vor oferi pacea. Nici cu bucătarii și servitorii în jurul tău nu vei deveni mai sănătos. Nici banii, nici toată influența nu vor putea cumpăra iubirea sinceră a copilului tău. Sătul de băuturile cele mai fine, urmărind cele mai bine realizate filme, ai ajuns să nu te mai stimuleze nimic. Golul te apasă, carnea îmbătrânește și pofta pentru plăceri dispare.

Ce ai de gând să faci cu banii în ziua în care îi vei câștiga pe toți? Nimic bun pentru tine sau pentru ceilalți. Mândria amplifică somnul celui care oferă dar și al celui care capătă. Acceptă viața care ți s-a dat și trăiește-o cu bucurie și recunoștință. Valorifică-ți priceperea, practică altruismul și atribuie-ți învățătura.

Odată ce Mă vei descoperi și vei trăi conform ordinii divine, tot ce Îmi vei cere îți voi da. Cererea ta nu trebuie să fie absurdă, egoistă sau un test. Eu vă ofer sarcini ușoare și vieți care curg lin de la început până la sfârșit. Fluviul vieții eterne nu se împotmolește în buștenii întâlniți în cale și în gunoiul aruncat de lume. În acest tablou, pietrele purifică apa, tot așa cum încercările vieții vă curăță. Ferice de cei încercați, căci ei vor moșteni liniștea și veșnicia.

În continuare, mi-ar plăcea să conștientizați importanța vieții terestre. Chiar dacă trăiești în condiții de sărăcie, ai fost trădat și părăsit, condamnat la închisoare pe viață sau imobilizat la pat, suferința ta va fi scurtă, iar bucuria veșnică va fi nemăsurată. În acest scurt timp, ți-ai format temelia pentru viața spirituală care a început. Căci nimeni nu ar alege să petreacă zece mii de ani în vinovăție și frustrare, încercând să se îndrepte, dar fără rezultat, când pe Pământ se poate elibera printr-o singură decizie.

Vezi tu, omul superior este încercat mai tare. Examenele sunt mai complexe și mai tăioase decât ale celui care are un vârf mai mic de urcat. Un copil este supus și priceput în cele ale vârstei, motiv pentru care este admirat de toți. Altul își iese din fire și nu poate accepta situația. Acesta din urmă este predispus să încheie socotelile cu viața sau să sufere trei sferturi din ea, însă, la final,

va triumfa. Primul va reveni pe Pământ după detașarea de trup, iar al doilea va pătrunde în cel mai înalt cer cu viteza fulgerului. Așa am hotărât Eu lucrurile pentru voi și nu vă este de folos să cunoașteți mai mult.

În zilele mai liniștite, la serviciu, obișnuiește să vină o fetiță de șapte ani, care cere apă și apoi intră la toaletă. Ea are o fire timidă și este foarte respectuoasă. De fiecare dată când închide ușa după ea, însă, din baie se aud țipete puternice și scrâșnete de dinți. În mai puțin de un minut iese, îmi mulțumește și se duce la joacă, cu obrazii înroșiți, aranjându-și părul.

Colegii, fiind prea economi cu o analiză spirituală a situației, au ajuns la concluzia că fetița este nebună și atât. Totuși, eu am observat-o în mod discret atunci când a lăsat ușa deschisă și am căzut pe gânduri:

Fetița, care este de o frumusețe nemaiîntâlnită din punct de vedere al aspectului, se ducea în fața oglinzii și se trăgea de păr și de pielea feței până își înroșea obrazii, țipând de parcă ar fi vrut să spulbere întreg Pământul, ca și cum sufletul ei nu ar fi acceptat trupul de care oglinda îi reamintea de fiecare dată când intra.

Gesturile tăcute ale sufletului măreț și luminos mi-au transmis că refuză identificarea cu o formă atât de firavă, de șaptezeci de centimetri înălțime, cu capul rotund și părul prins în două codițe ridicole, pe care voia să și le smulgă. În câteva clipe, sufletul se retrăgea, iar fetița revenea la rațiunea umană, își spăla fața și ieșea la joacă împreună cu ceilalți copii.

Când se va opri acest calvar uman și sufletesc, pentru a sta cu toții laolaltă și a gusta din mierea de sub cer?

Odată ce sufletul vostru se va uni cu spiritul lăuntric, suferința va lua sfârșit. Spiritul conține în sine toate elementele din care a fost alcătuită creația, căci din el provin toate lucrurile văzute și nevăzute. Spre deosebire de spirit, sufletul este doar o parte din întreg. Această parte, înzestrată cu o conștiință individuală, poate fi combătută de o alta asemănătoare și astfel trăiește o experiență conflictuală care îi provoacă durere.

Aerul cald care se ridică în atmosferă și întâlnește pungile de aer rece, cu care intră în conflict, creează o energie care electrizează și mineralizează solul. Aceasta este o realitate ce nu poate fi combătută și este bine ca lucrurile să funcționeze astfel până la sfârșitul lumii materiale, pentru voi și pentru lume.

Cele două părți care provoacă conflictul atmosferic ar putea fi afectate de luptele pe care le poartă de atâta vreme. Dar dacă Spiritul cuprinde în sine și aerul cald, și aerul rece, înseamnă că

nu mai există pierdere și nu se mai produce suferință. Pentru El, dansul micilor particule cu polarități opuse se desfășoară în mod armonios, iar gândul că o parte o va învinge pe alta este absurd. Spiritul nu cunoaște nicio amenințare.

Fiecare om este creat după chipul și asemănarea Domnului Spiritelor, iar esența tuturor oamenilor este întregul.

Îți mulțumesc pentru această nouă viziune. Cu fiecare cuvânt rostit de Tine descopăr o nouă putere.

Acum aud o expresie despre care nu știu nimic și pe care nu am mai auzit-o niciodată. Sunt privilegiat! Aceasta este: Spiritul Primordial tânjește să se unească cu spiritul născut al omului și să rămână uniți în veșnicie. Cum poate fi înțeles acest aspect?

Nu ca și cum un Dumnezeu caută să se unească cu un altul, ci precum Mirele divin și iubitor suspină de dor după mireasa Sa, care a fost pierdută și regăsită. Astăzi are loc recuperarea ei și întărirea. Mirele, care este Spiritul Primordial, veghează la capul miresei, care este spiritul întrupat, pentru a învinge materia, care este boala, și a se alătura luminii infinite.

Trebuie să știți că la prima administrație a medicației, trupul slăbit al pacientului se slăbește și mai tare. Însă aceasta este singura metodă cunoscută de înlăturare a bolii.

Adevărat îți spun: dacă un suflet uriaș, precum cel al fetei menționate, și-ar accepta trupul și ar trăi în confortul mulțumirii de sine, ar fi nebun. Astfel s-ar împământeni și cu mare greutate s-ar mai putea desprinde de materie. Nici chiar cu ajutorul îngerilor Mei cei mai de seamă nu s-ar putea întoarce acolo de unde a venit.

Disconfortul, teama și sărăcia au rolul de a ține sufletul treaz, de a nu-i permite să fie absorbit de materie. Voi trăiți în lume, dar nu sunteți lumea. Suferiți pe parcursul vieții terestre, dar înainte de întrupare și după ea, sunteți fericirea.

Nu poți impune unui om aflat în suferință să descopere secretul vieții independente și al fericirii veșnice, care se obține prin procesul îndelungat al desăvârșirii sufletului său cu ajutorul Meu, și să-l urmeze. El are nevoie de o soluție rapidă la început, chiar dacă efectul este timpuriu. În mod cert, lui Dumnezeu nimic nu-I este imposibil. Drept dovadă, orice păcătos poate fi absolvit de judecata materiei în mai puțin de un sfert de ceas, pe cruce. Dar Eu v-am descoperit o cale mai blândă de îndreptare și dispun de răbdare. Voi trebuie doar să faceți primul pas către Mine, iar Eu voi parcurge distanța pe deplin. Pentru a vă îndrepta și a crește conform învățaturii Mele, judecata materială vă este înlăturată

treptat, la fel ca o povară care se diminuează, devenind din ce în ce mai ușoară.

Lucrurile vor decurge astfel pentru cei care se vor strădui să rămână drepți până la sfârșit și nu se vor abate de la calea vieții independente la prima tentație apărută, care le promite diverse avantaje și le fortifică identitatea lumească. Faima este o oroare în ochii Mei și reprezintă moartea spiritului uman.

Adevărata putere nu ți-o poate oferi nimeni, o dobândești tu. Darurile divine nu-ți pică în gură, ci întinzi mâna și le iei tu. Așa funcționează lucrurile, și este bine. Căci Împărăția Spirituală se dobândește cu forța, atât printr-o luptă aprigă, cât și prin restul mijloacelor pe care omul le are la dispoziție.

Omule, faptul că ai fost sărac și nu ți-ai pierdut credința, este o minune, dar dacă ai devenit bogat și ai rămas un om drept, ai săvârșit o minune și mai mare. Căci în lume trăiesc mulți oameni insensibili, care sunt agitați și gălăgioși, iar în goana lor nu fac nimic și nu cunosc absolut nimic. Pentru ei totul este astăzi, iar viitorul este mâine, și investesc doar trup. Oamenii superiori se trezesc cu Mine în inimă în fiecare dimineață și trăiesc fericiți și liberi până la sfârșit, rămânând fermi în adevăr și iubire.

Traiu alături de o persoană insensibilă te privează de orice puritate și lumină lăuntrică. Decizia de a pune capăt este mierea. În această situație, slăbiciunea este toleranța și iertarea aparentă, în spatele căreia se ascunde dependența.

Cel mai rău lucru care ți se poate întâmpla în această viață este să-ți pierzi credința. Credința că nu te-ai născut degeaba pe Pământ, că ai un scop și, peste toate acestea, un Tată, este mierea hrănitoare care îți asigură supraviețuirea. De aceea îți spun că cel mai rău lucru care ți s-ar putea întâmpla nu este să pierzi pe cineva drag, să sărăcești, să te îmbolnăvești sau chiar să-ți lași trupul. Acesta din urmă, poate, este cel mai bun lucru.

În viață, cu cât ești mai curat, cu atât te doare mai puțin. Cu cât te apropii de Spiritul Primordial, cu atât înțelegi că oamenii de succes, care au reușit, în comparație cu tine, care te-ai zbatut și ai eșuat, deși ești la fel de priceput ca ei, sunt tot tu. Împreună formăm o Uniune, despre care am vorbit de-a lungul materialelor anterioare; și nu există invidie în interiorul lui Unu.

Mulți oameni care au fost sensibilizați de un film sau o carte simt acel impuls în inimile lor și se hotărăsc să ajute. Sentimentul înclină însă mai mult spre a-și crea o imagine de salvator decât a oferi ajutor, fără așteptări, mai mult din umbră. Aceasta este o altă oroare care va fi înlăturată.

Adevărul nu se tocmește cu minciuna pentru a se crea ca un adevăr aducător de autoritate și profit; el rămâne curat indiferent de presiunea pe care o îndură și de ocaziile pe care le întâlnește. În final, adevărul învinge fără să lupte.

Dacă lumea nu te-a iubit, ci te-a detestat din cauză că M-ai propovăduit și a luptat împotriva adevărului Meu, te iubesc Eu. Te iubesc de un milion de ori, cât un miliard de lumi. Te iubesc o eternitate și mai mult. În sânul Iubirii din care provii nu este nicio lipsă, nici descurajare sau durere; pentru tine, toate tenebrele au apus.

Dacă nu ai pe cineva alături care să-ți spună că ești frumos și bun, îți spun Eu. Dacă nu se găsește cineva care să te aprecieze pentru stăruința și eforturile tale, te apreciez Eu. Eu sunt adevăratul tău Tată și nimeni nu te cunoaște așa cum te cunosc Eu. În ochii Mei ești un erou și un al doilea tată pentru sufletele cărora le faci lumina cunoscută. Tu ești adevărul și mângâierea, Eu ți-am dăruit vederea.

Mulțumesc.

Și nu Mă urî pentru pășaniile tale, pentru care Mă fac direct răspunzător, ci cunoaște faptul că ele ți-au trezit sufletul. Acesta este modul cel mai eficient la care răspunzi și te dezvolți. Ai putea spune că nenorocirilor care au venit peste tine, pe care nu ți le-ai provocat tu din orbire, le datorezi viața eternă.

Amin!

Voi credeți că Eu, Creatorul tuturor lucrurilor, care a potrivit fiecare element cu o precizie de neegalat, nu M-am gândit oare la nevoile voastre sau la întrebările care vă frământă, și că am rămas fără soluții, așa cum pășiți voi? Credeți că nu M-am gândit la sufletele nefericite cărora li se ia, pe nedrept, dreptul de a trăi sau care își provoacă moartea, voit sau din necunoștință? Ce vină au pruncii care mor la naștere și ce planuri are Dumnezeu cu cei uciși de epidemii, catastrofe și războaie sau cu cei care sfârșesc striviți sub roțile unui camion?

Credeți că viața va dispărea doar pentru că i se împotrivesc un conducător, un grup politic sau chiar un popor? Ați fabricat și susținut milioane de tirani în toată istoria. Dar morții au murit, iar viața a continuat pe planetă — istoria o confirmă.

Vedeți voi, Eu M-am gândit la toate acestea înainte ca voi să existați și am creat oportunități pentru toți împătimitii și victimizații. Pentru copiii nevinovați și pentru profesii torturați. Pentru îmbolnăviții care se chinuie într-o singură viață cât alții în câteva sute. În ceruri, copiii batjocoriți pe nedrept vor primi o răsplată

egală cu a unui profet care s-a dedicat adevărului până la sfârșitul vieții. Cel care a deschis ușa căminului său unui singur trimis de-al Meu și i-a pregătit o masă caldă, va umbla alături de el în lumea de sus, fără nicio diferență între ei, ca și cum ambii ar fi lucrat cot la cot, în iubire, pentru Mine.

Omul dedicat și priceput să trăiască împreună cu regii, nu cu oamenii de rând. Spiritul său, treaz, își păstrează sufletul activ și mintea antrenată. Cu ajutorul calităților sale desăvârșite, el luminează conducătorii orbiți de orgoliu și mândrie, influențându-le deciziile.

Așadar, citiți și recitiți, pentru ca spiritul din voi să se nască și să se unească cu Spiritul Independent care sunt. În felul acesta, vă veți raționaliza sufletele, iar atributele divine se vor înfiripa în adâncul ființei voastre.

Niciun om nu s-a născut pe Pământ pentru a trăi șaiszeci sau șaptezeci de ani și atât, capăt de linie. Cu toții v-ați născut pentru a păși în eternitate. Indiferent ce s-ar întâmpla cu trupurile voastre actuale, nu veți muri; o stare de inexistență este imposibilă. Dacă în goana voastră zilnică v-ar izbi o mașină sau dacă v-ați împiedica și lovi într-o măsură în care sufletul ar rupe legăturile cu trupul afectat, nici nu ați sesiza detașarea, ci v-ați continua viața, indiferent de situație.

Mai mult decât tulburare, ați simți ușurare. Și o bucurie vie v-ar umple. Iluziile societății și amărăciunea vieții carnale vi s-ar părea doar niște umbre apuse. Grijile ar deveni năluci, iar teama ar dispărea din ființele voastre atotputernice.

În lume există suflete care, odată ieșite din trupuri, se întorc pe Pământ în alte trupuri. Ele redevin copii la propriu și renasc din femei pentru a trăi vieți de oameni, fără a fi conștiente că au mai trăit o viață sau o sută. Oricât de absurd ți s-ar părea, cauza fiind îndepărtarea de adevărurile vieții și falsa convingere că Eu sunt departe, îți spun că nepotul tău poate fi tatăl tău, fără ca el să știe.

Această descoperire nu este o religie, îți spun, ci iluminarea minții umane și un fapt care are loc cu sau fără aprobarea scepticilor sau a religioșilor. Căci religia este o superstiție bazată pe o literă moartă și este un vâl, în timp ce adevărul nu este chiar atât de ascuns precum credeți și, cu siguranță, nu este departe. Tatăl tău pământesc s-a născut în urmă cu câțiva ani în familia ta, ca rudă îndepărtată.

Știu.

Cum adică știi?

Vreau să spun că mi-a trecut deja gândul prin minte, însă nu am îndrăznit să decid ce cred cu privire la acest aspect. Cu toate că mi-au fost arătate semne și i-am simțit iubirea pe care el nici nu o mai știe, am evitat să trag o concluzie.

Sufletul tatălui meu pământesc a decis să revină în lume prin intermediul unui nou trup, iar în prezent el este un copil pe care l-am întâlnit o singură dată, pentru câteva minute. Legătura dintre noi s-a făcut simțită în acest scurt timp, copilul întristându-se până la lacrimi, într-un mod inexplicabil, în momentul în care ne-am luat la revedere. A lăcrimat ca și cum ar fi cunoscut acel sentiment, ca și cum sufletul retrăia tristețea resimțită la prima despărțire.

Alberto, un suflet care revine în trup se încarnează doar parțial. Partea sa spirituală rămâne în locuri mai înalte, de unde o poate veghea și ghida pe cea încarnată. Din acest motiv, în viziunea ta, nu ți-ai putut percepe tatăl în totalitate, ci ai interacționat doar cu acea parte din el care și-a păstrat memoria.

Analizată prin filtrul minții raționale, încarnarea pare absurdă și greu de dovedit. Dacă trupul și mintea veche au fost distruse și, odată cu ele, amintirile mentale, care nu mai există, sufletul nu se mai poate manifesta ca cine este. Faptul că nu-și cunoaște identitatea anterioară îi permite să se dezvolte liber, așa cum este firesc. Dacă un om luminat, capabil să-i recunoască pe toți după cine au fost în viețile trecute, s-ar duce să le spună cine sunt și, prin absurd, ar fi crezut, nu i-ar trezi, ci i-ar condamna. Semnele există pentru voi, cei treji, care credeți, ca să cunoașteți iubirea Mea, manifestată prin șansele neschimbabile pe care le primiți.

Odată ce sufletul uman, care poate fi comparat cu cel animal, creează o legătură cât de mică cu Spiritul Tată, legătură care se naște doar prin intermediul iubirii, revine în trup pentru a trăi o viață ghidată de sus. Viața omului devenit superior este trăită cu scop și se încheie cu o victorie, asemenea unui pom care, după altoire, încetează să mai hrănească partea sălbatică din el, ci și-o dezvoltă pe cea nouă, roditoare. Și astfel, nu mai trăiește copacul, adică vechea identitate, ci prin copac trăiește noua esență, care este identitatea hristică.

Cercetătorii spirituali care vor proba cele menționate aici cu vechile documente vor concluziona că părinții adevăratei credințe au revenit printre oameni, în trup, de mai multe ori.

Profetul Ilie a revenit în trup prin omul care s-a numit Ioan, zis și Botezătorul. Moise a revenit în trup prin omul care s-a numit Zaharia, marele preot drept al Ierusalimului și, din nefericire, ultimul.

Îmi doresc, iubii copii, ca din spusele Mele să nu înțelegeți că spiritele menționate s-au manifestat prin doi oameni oarecare, aleși după anumite criterii, așa cum susțin creștinii, ci să credeți că atât sufletul lui Zaharia, cât și spiritul său rămas în ceruri pe parcursul încarnării, au fost chiar Moise, iar atât sufletul lui Ioan, cât și spiritul său rămas în ceruri, au fost Ilie.

Este atât de ușor de înțeles! Se pare că nu m-ai uitat cu privire la extraordinarul pe care îl îndrăgesc mai mult decât teoria. Vom încheia al treilea document semnat „Mierea Pământului“ cu capul sus, deși pe parcurs s-au întâmplat atâtea, pierzându-mi concentrarea și credința, și cu foarte mari eforturi am revenit.

Cititorii trebuie să știe că, în calitate de mesager și coautor, nu sunt o persoană credulă, ce poate fi dusă de nas. Sunt sceptic față de tot ce este omenesc și pervertit. Informațiile descoperite prin acest document provin dintr-o inimă curată și nu sunt influențate nici de opinia umană, nici de pofta de câștig. Adevărurile pe care le fac cunoscute sunt filtrate prin rațiunea spiritului lăuntric și probate în realitate. De aceea, oricât s-ar împotrivi mintea la citirea relatărilor, pe care nu le crede, inima le asimilează și recunoaște mai târziu.

Multe dintre întrebările ale căror răspunsuri pur și simplu le știam dintotdeauna au fost adresate de dragul vostru. În fond, este normal ca oamenii să respingă și să adore aceste cărți, în același timp. Adevărul reprezintă mustrarea și mângâierea, iar starea ta, cititorule, fluctuează în funcție de poziția în care te plasezi.

Autorul acestui material este Spiritul Primordial, care a luat o identitate de înger și a coborât printre oameni pentru a-i elibera. Îngerul este una cu Tatăl, chiar dacă, într-un fel, nu este. Așa cum lumina dispersată de flacăra unei lumânări nu este flacăra însăși, aceasta provine din ea și răspândește, în măsura în care lumea o poate suporta, lumina. Mai limpede decât atât, vă spun că iubirea celui care iubește nu este persoana însăși, care iubește, cu toate că, într-un fel, este.

De ce nu ni se dă să înțelegem totul de-o dată?

Eu vă chem să beți și să mâncați pentru a descoperi misterele ascunse, dar spiritualitatea, la fel ca orice alt lucru, se consumă cu măsură. Ce tată i-ar da copilului său totul de-o dată, fără a-l instrui mai întâi? Eu nu sunt un asemenea părinte lipsit de iubire, care vă oferă uneltele desăvârșirii, dar nu vă învață să le folosiți, pentru ca rezultatele să fie obținute de voi.

Cum percepi iubirea?

În general, nu simt niciun strop de iubire, indiferent dacă sunt

calm sau trăiesc în alertă. Realitatea mea parcă a devenit neutră, iar simțirea îmi încetinește cu fiecare zi ce trece, încât nu mă mai emoționează nimic. Totuși, în unele dimineți mă duc la fereastră, simt adierea blândă și mă lăcrimez. Aceasta, consider eu, este iubirea. Totodată, realizez că sentimentul provine din dorul de ea, din care mă hrănesc cu țărâita, pentru a nu-mi uita esența.

Imaginează-ți frumosul mai des!

Mi l-am mai imaginat, dar cu ce mă ajută?

Cu ce te ajută să-ți imaginezi răul mai tot timpul și să repeți în minte scenariile conflictuale nesfârșite?

Nu mă ajută, dar uneori nu-mi pot stăpâni gândurile.

Suferința este provocată de obișnuința de a vă frământa, nu de evenimentele pe care le detestați și despre care spuneți că vi se întâmplă. Dacă în tinerețe ați fost trădați și părăsiți, veți hrăni întreaga viață sentimentul de abandon. Vă veți simți părăsiți la orice mică neînțelegere și vă veți retrage în singurătate, adâncind prăpastia, convinși că realitatea este rea și că doar răzbunarea vă face mai puternici.

Observați copiii care acum se ceartă „pentru totdeauna“, iar după cinci minute uită și își continuă joaca. Așadar, nu vă hrăniți cu gânduri de panică, judecată sau nemulțumire. Subconștientul este ca un sol fertil, care vă înapoiază însutit ceea ce însămânțați. Creatorul tuturor limitărilor voastre sunteți voi și tot voi puteți deveni mântuitorul vostru.

Am mai susținut această afirmație de-a lungul dialogului, dar o spun din nou: dacă nu mi s-ar fi revelat mesajul pe care tocmai l-ai citit, suflet călător, nu aș fi avut nimic!

Toate învățăturile pe care le-am primit prin intermediul vocii lăuntrice și pe care, mulți ani, nu am știut să le explic, iar lumea m-a contrazis și m-a urât din această pricină, astăzi se clarifică, iar adevărul iese la iveală. Tot ceea ce are un început are și un sfârșit, spunea cineva cu intenția de a distruge; și este adevărat, în ceea ce ține de lume. Minciuna apare, persistă și se dizolvă de la sine, atunci când încetează să mai servească intereselor. Adevărul, în schimb, nu are un început, el pur și simplu este și nu dispăre.

Adevărul este mierea din care se hrănesc, pe parcursul vieții, cei care au susținut iubirea — un sirop care, la final, vor deveni. Dulceața îi va întări pe cei care se vor naște după noi și vor cere lumina. Evenimentele devastatoare vor trece, luptele se vor opri, iar oamenii se vor împăca și iubi, vor explora lumile nesfârșite și își vor împărtăși experiențele; dar cuvintele mele vor rămâne. Ele vor fi citite de fiecare suflet, atunci când îi va veni timpul.

Încheiere

Doar dacă ți-ai întoarce privirea de la lumea exterioară și te-ai uita în inima ta, ai descoperi comoara spirituală și toate beneficiile ascunse. Atunci ai simți o atracție nemaiîntâlnită pentru a afla mai mult și a te dezvolta în adevăratul sens al cuvântului. Opiniile celor mulți nu ți-ar mai da bătaie de cap, iar de aprobare te-ai lipsi într-o secundă; și astfel, viața ar deveni mai blândă.

Tu stai pe terasă sau la geam, cu florile tale, și bucură-te că ți s-a dat să trăiești această viață așa cum este ea. Doar gânduri bune și idei mărețe pot izvorî din starea de grațitudine și recunoștință.

Nu renunța la pacea interioară doar ca să-ți dovedești dreptatea în fața unor persoane care nu te cunosc și nu te iubesc. Evită orice conflict, păstrează-ți sufletul sănătos.

Nu suprapoziționa pe nimeni și nu cerși atenție. Indiferent de situația ta materială și de aspect, tu ești un suflet prețios și un om demn. Chiar dacă o iubești cu toată ființa, nu pune o persoană pe primul loc dacă tu nu te afli pe aceeași poziție pentru ea. Căci pe primul loc este relația ta cu Dumnezeu interior, și deci cu cea mai profundă latură a ființei tale. Doar El îți poate descoperi originea și destinația.

Dacă nu ești de acord cu o teorie, un obicei sau o grupare, nu înseamnă că, în mod automat, aprobi opoziția. Ai libertatea de a nu accepta nimic lumesc și, deci, pervertit. Informează-te pentru a dobândi cunoaștere, dar filtrează informațiile și asimilează-le cu măsură. Mai mult de trei sferturi din ceea ce ajunge la tine pe parcursul vieții este o minciună.

Urmează aceste îndemnuri pentru a nu deveni produsul unei lumi de care, într-o bună zi, nu-și va mai aminti nimeni. Opiniile deșarte și răutățile ei vor fi șterse, și o nouă lume va răsări asemenea unui curcubeu sub culorile căruia se va zări calea îngustă și smerită care a condus-o la lumină. Atunci, Începătorul se va lăsa privit de ochii trăitorilor, și o mare iubire îi va cuprinde.

Chiar din timpul vieții terestre, unele suflete sparg barierele și pătrund realitățile mai înalte, explorând în interiorul lor și descoperindu-se. La prima vedere, acești oameni par a fi simpli bătrâni plecați cu pluta, care nu reacționează la niciun semn, dar spiritele lor se află în lumea promisă, pregătind venirea sufletelor. Pentru aceștia, viața trăită pe Pământ se încheie cu succes, iar mântuirea este sigură. Dacă te vei gândi că ei sunt doar bolnavi și că eu sunt prea visător, ești doar un copil.

Sfârșitul Documentului 3